

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 42C/387/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116233195
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5116233195.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Kráľovou, v právnej veci žalobcu: K.. R. U., T., W..XX.XX.XXXX, M. F. R. XXXX/XXC, XXX XX Ž., Š. I. L., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s.r.o., so sídlom Sládkovičova 13, 010 01 Žilina, IČO: 47 232 072 proti žalovaným v rade X/: T. M., W..XX.XX.XXXX, M. F. XXX XX H. M. XXX, U. C. X/: K.. A. U., C.. M., W..XX.XX.XXXX, M. F. R. XXXX/XXC, XXX XX Ž., Š. I. L., obaja právne zastúpení AKSK, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 15, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 711, o vydanie hnutelnej veci, takto

rozhodol:

Žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

Žalovaní v rade 1/ a 2/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 22.12.2016, doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 27.12.2016, domáhal od žalovaného v rade 1/ vydania hnutelnej veci, a to osobného motorového vozidla U. D. XX H. H. - X. L., X.: A. XXXGP, ktoré bolo zakúpené z peňažných prostriedkov tvoriacich BSM žalobcu a žalovanej v rade 2/. Žalovaná v rade 2/ previedla bez súhlasu a vedomia žalobcu predmetné osobné motorové vozidlo do vlastníctva žalovaného v rade 1/, ktorý bol do podania žalobného návrhu zapísaný v evidencii motorových vozidiel I. T. - H. Ž. ako vlastníka a držiteľa predmetného osobného vozidla na základe neplatného právneho úkonu. Žalovaná v rade 2/ ako manželka žalobcu neplatným právnym úkonom previedla predmetné vozidlo tvoriace BSM do vlastníctva svojho otca - žalovaného v rade 1/. Žalobný návrh odôvodnil tým, žalobca a žalovaná v rade 2/ sú manželka. Ich manželstvo bolo uzavreté dňa 10.04.2010. V roku 2015 sa dohodli, že vzhľadom na každodenný prevoz ich spoločných detí z bydliska do materskej školy, na tréningy, na dovolenky a podobne, zakúpia k tomuto účelu osobné motorové vozidlo spĺňajúce maximálne kritériá bezpečnosti jazdy v extrémnej premávke, z ktorého dôvodu sa rozhodli pre kúpu vozidla typu U.. Všetky náležitosti súvisiace s kúpou tohto vozidla vybavoval žalobca. Dňa 15.09.2015 bola uzavretá kúpna zmluva, podľa ktorej sa predávajúci E. E..L.. M. M. XXXX, K.: XX XXX XXX zaviazal dodať kupujúcemu automobil U. D. XX H. H. - X. L. za dohodnutú kúpnu cenu 47.500,- EUR s DPH. Záloha bola stanovená vo výške 5.000,- EUR. Ako kupujúca bola na zmluve uvedená žalovaná v rade 2/ z dôvodu, že v prevažnej väčšine zabezpečovala dopravu detí osobným motorovým vozidlom. Kúpnu zmluvu podpisovali obaja manželka. Kúpna cena vo výške 47.500,- EUR bola zaplatená zaplatením zálohovej platby dňa 17.09.2015 vo výške 5.000,- EUR na základe faktúry č. XXXXXXXXXX predávajúceho zo dňa 11.01.2016 zo spoločných prostriedkov vedených na účte žalovanej v rade 2/. Vozidlo bolo dodané dňa 19.12.2015, v sídle predávajúceho prevzal vozidlo žalobca. Dňa 03.02.2016 vydalo MV SR osvedčenie o evidencii vozidla č. Z. XXXXX, ktorému bolo pridelené X.: A. XXXGP. V evidencii motorových vozidiel na Dopravnom inšpektoráte v Žiline bola žalovaná v rade 2/ zaevidovaná ako vlastníčka a držiteľka predmetného motorového vozidla. Po prevzatí vozidla U. X.: A. XXXGP

podľa dohody manželov užívala vozidlo žalovaná v rade 2/, nakoľko žalobca mal k dispozícii iné osobné motorové vozidlo, patriace tiež do BSM. Začiatkom decembra 2016 došlo k rozporom a nezhodám medzi žalobcom a žalovanou v rade 2/ ako manželmi, v dôsledku čoho žalovaná v rade 2/ opustila spoločnú domácnosť a odsťahovala sa do H. M. ku svojim rodičom, kde odviezla aj predmetné motorové vozidlo. Žalobca, ktorý mal náhradné kľúče od vozidla U. dotazom u predajcu automobilu - spoločnosti E. E..L.. M. M., ktorá je zároveň záručným autoservisom vozidiel U. zisti, že na predmetnom vozidle bola na základe objednávky uskutočnená výmena zámkov dverí. Výmenu objednal podľa vyjadrenia autoservisu vlastníka vozidla T. M.. Vzhľadom na túto informáciu žalobca zistil, že dňa 06.12.2016 došlo na I. - H. Ž., na základe výslovného súhlasu žalovanej v rade 2/, k zmene zápisu evidencie motorového vozidla U. X.: A. XXXGP a ako vlastníka a držiteľa tohto vozidla bol zapísaný žalovaný v rade 1/. Žalobca citoval ust. § 145 ods. 1 OZ. Prevod vlastníctva k osobnému motorovému vozidlu U. X.: A. XXXGP v hodnote 47.500,- EUR, patriaceho do BSM nie je bežnou vecou, pričom tento prevod bol vykonaný bez vedomia a súhlasu žalobcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa žalobca v súlade s ust. § 40a OZ dovoľával neplatnosti právneho úkonu, ktorým žalovaná v rade 2/ previedla vlastnícke právo k motorovému vozidlu U. X.: A. XXXGP na žalovaného v rade 1/. Keďže právny úkon prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu U. X.: A. XXXGP na žalovaného v rade 1/ je neplatný, došlo u žalovaného v rade 1/ v zmysle ust. § 451 a nasl. OZ k bezdôvodnému obohateniu, ktoré je povinný vydať. Žalobca na základe uvedených skutočností žiadal, aby súd po vyriešení predbežnej otázky neplatnosti právneho úkonu prevodu predmetného vozidla do vlastníctva žalovaného v rade 1/ zaviazal ho k povinnosti vydať osobné motorové vozidlo U. X.: A. XXXGP žalobcovi a zároveň zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Dňa 07.02.2017 bol súdu doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, ktorým žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému v rade 1/ povinnosť zdržať sa scudzenia ako aj prenájmu osobného motorového vozidla X.: A. XXXGP na tretiu osobu až do rozhodnutia vo veci samej. Uznesením č.k. 42C/387/2016-30 zo dňa 03.03.2017, právoplatným dňa 24.03.2017 súd návrh žalobcu o nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. Dňa 20.04.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného v rade 1/, v ktorom uviedol, že je pravdou, že dňa 06.12.2016 došlo na Dopravnom inšpektoráte v Ž. k zmene v evidencii predmetného vozidla na žalovaného v rade 1/. Stalo sa tak na základe predchádzajúcej dohody, ktorú mal žalobca so svojou manželkou - žalovanou v rade 2/ ešte v čase, keď manželia spolu komunikovali. V súčasnosti sú medzi nimi nezhody, nebývajú v spoločnej domácnosti. Prepis vozidla bol síce uskutočnený dňa 06.12.2016, ale úkony smerujúce k prepisu vozidla boli uskutočnené ešte predtým, napr. preukázanie povinného zmluvného poistenia na nového vlastníka, udelenie plnomocenstva na prepis vozidla. Potom, ako medzi manželmi žalobcom a žalovanou v rade 2/ nastali rozbroje, žalobca zmenil svoj postoj a rozhodnutie a začal sa domáhať vrátenia vozidla. Žalovanému v rade 1/ zasial list zo dňa 11.01.2017, ktorý žalovaný v rade 1/ obdržal dňa 16.01.2017, ktorým ho žalobca vyzval, v snahe vyriešiť vec zmiernou, vrátiť vozidlo, ktoré je predmetom sporu, do bezpodielového spoluvlastníctva manželom s následnou zmenou v evidencii motorových vozidiel. Žalovaný v rade 1/ nemal žiaden záujem viesť súdne spory, a preto spolu so žalovanou rade 2/ uskutočnili bezprostredne po obdržaní tohto listu, čo bolo v pondelok, prepis motorového vozidla na H. Ž. dňa 18.01.2017, t.j. v stredu. Žalovaný v rade 1/ vydal predmetné vozidlo žalovanej v rade 2/ do BSM žalobcu a žalovanej v rade 2/ tak ako požadoval žalobca. Z prezenčnej pečiatky je zrejmé, že žalobca podal žalobu ešte predtým, ako vyzval žalovaného v rade 1/ na vrátenie vozidla, teda nemal záujem vec riešiť mimosúdne. Obsah listu v jeho závere je nepochopiteľný, nakoľko v čase, keď žalobca uviedol, že bude nútený domáhať sa vrátenia vozidla súdnou cestou, už dávno žalobu podal. Z predložených dôkazov je zrejmé, že v rámci výzvy na mimosúdne usporiadanie veci žalovaný v rade 1/ ihneď konal a vozidlo prepísal späť ešte pred uplynutím lehoty, ktorú dal žalobca žalovanému na vyriešenie veci zmiernou bez domáhania sa vrátenia vozidla súdnou cestou. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a žalovanému v rade 1/ priznať trovy konania.

4. Dňa 09.05.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovanej v rade 2/, v ktorom uviedla totožné skutočnosti ako vo svojom vyjadrení žalovaný v rade 1/.

5. Dňa 04.07.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného v rade 1/ zo dňa 03.07.2017, v ktorom uviedol, že žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 27.12.2016 domáhal vydania predmetného vozidla ihneď po tom, ako zistil, že žalovaný v rade 1/ je v evidencii

vozidiel na H. Ž. zapísaný ako vlastník motorového vozidla. Žalobcovi neboli známe v tom čase žiadne skutočnosti a právny dôvod nadobudnutia vlastníctva žalovaným v rade 1/. Keďže žalobca mal náhradné kľúče od prevezeného vozidla, z ktorého dôvodu zrejme žalovaný dal vymeniť zámky od dverí vozidla u jeho dovozcu, žalobca mal dôvodnú obavu, že prevod vlastníctva na žalovaného je účelový a tento následne prevedie vozidlo na ďalšiu tretiu osobu. Keď sa žalobca presvedčil, že opis žalobného návrhu zo dňa 27.12.2016 nebol ešte doručený žalovanému v rade 1/, výzvou zo dňa 11.01.2017 upozornil žalovaného v rade 1/, že vozidlo nadobudol nezákonne a žiadal o jeho vydanie, čím chcel žalobca zabrániť ďalšiemu prevodu vozidla. Zároveň žiadal, aby sa žalovaný v lehote 7 dní písomne vyjadril k doručenej výzve. Žalovaný sa k výzve žiadnym spôsobom nevyjadril, preto žalobca podaním zo dňa 07.02.2017 navrhol súdu nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by súd uložil žalovanému v rade 1/ povinnosť zdržať sa scudzenia motorového vozidla na tretiu osobu. Návrh opieral aj o výzvu adresovanú žalovanému dňa 11.01.2017, na ktorú žalovaný v rade 1/ nereagoval, avšak súd tento návrh zamietol. Žalobca ďalej uviedol, že až do dňa 26.06.2017, kedy mu bola doručená výzva súdu spolu s vyjadrením žalovaného k žalobnému návrhu, nemal vedomosť o tom, že žalovaný v rade 1/ spolu so žalovanou v rade 2/ uskutočnili dňa 18.01.2017 prepis motorového vozidla na H. Ž.. K tomuto úkonu zo dňa 18.01.2017 poznamenal, že prepis motorového vozidla a zápis v evidencii vozidiel na dopravných inšpektorátoch v pôsobnosti SR má len evidenčný charakter, na rozdiel od zápisu na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností, kde takýto zápis nasvedčuje o vlastníctve zapísaného vlastníka. K evidenčnému prepisu motorového vozidla na DI možno prísť len na základe zmluvného hmotno-právneho úkonu vlastníka motorového vozidla a súhlasu jeho nadobúdateľa s takýmto hmotno-právnym úkonom. Citoval ust. § 132 ods. 1 OZ. V predmetnej veci nie je zjavné, na základe akej zmluvy o prevode vlastníctva motorového vozidla došlo dňa 18.01.2017 k evidenčnému prepisu vozidla na H. Ž. bez účasti žalobcu, ktorý o takomto prepise nemal žiadnu vedomosť. Bez ohľadu na hmotno-právny dôvod tohto prepisu, namietal neplatnosť takéhoto právneho úkonu, nakoľko ak žalovaný v rade 1/ nadobudol vlastníctvo k vozidlu neplatným právnym úkonom, nemohol z takéhoto neplatného právneho úkonu platne previesť vozidlo na žalovanú v rade 2/. Ide o relatívnu neplatnosť právneho úkonu s premlčacou dobou 3 roky, po uplynutí ktorej bez uplatnenia námietky premlčania by sa žalovaná v rade 2/ v tomto prípade stala výlučnou vlastníčkou vozidla nadobudnutého prevodom od pôvodného vlastníka - svojho otca a vozidlo by už nebolo predmetom BSM. Žalobca nemá vedomosť na akom zmluvnom či inom hmotno-právnom dôvode došlo dňa 18.01.2017 k prepisu vozidla na žalovanú v rade 2/, nakoľko nebol účastníkom žiadneho právneho vzťahu opodstatňujúceho uskutočnenie prepisu vozidla na H. Ž..

6. Dňa 04.07.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej v rade 2/ zo dňa 03.07.2017, v ktorom uviedol, že tvrdenie žalovanej v rade 2/, že k zmene v evidencii motorového vozidla na žalovaného v rade 1/ došlo na základe ich vzájomnej dohody ešte v čase, keď medzi sebou spolu komunikovali je klamlivé a zavádzajúce, nakoľko ako vyplýva zo žalobného návrhu, predmetné vozidlo kúpili koncom roka 2015 za kúpnu cenu 47.500,- EUR a od predávajúceho bolo prevzaté dňa 19.12.2015. Neexistoval žiadny dôvod, aby ho takmer pred uplynutím jedného roka od jeho nadobudnutia komukoľvek inému predali alebo dokonca darovali. S takýmto prevodom žalobca nesúhlasil. Za celý čas, do 13.12.2016, kedy žalovaná v rade 2/ po slovnej hádke opustila spoločnú domácnosť, žalovaná neinformovala žalobcu, že pripravuje prepis vozidla a takto neurobila ani dňa 06.12.2016, kedy so žalobcom ešte komunikovali a žili v spoločnej domácnosti. Hoci žalobca v tomto čase mal náhradné kľúče od vozidla, žalovaná v rade 2/ ho nepožiadala, aby ich odovzdal v dôsledku prepisu vozidla jej otcovi - žalovanému v rade 1/, ale na vozidle boli vymenené zámky od dverí vozidla spolu s výmenou kľúčov. Čo sa týka ďalších tvrdení uvádzaných vo vyjadrení žalovanej v rade 2/, tieto sú doslovne totožné s vyjadrením žalovaného v rade 1/, ku ktorému vyjadreniu žalobca už zaujal stanovisko vo svojom vyjadrení zo dňa 03.07.2017.

7. Dňa 31.08.2017 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného v rade 1/ a žalovanej v rade 2/ k vyjadreniam žalobcu. Žalovaný v rade 1/ vo svojom vyjadrení uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na skutkovej a právnej argumentácii obsiahnutej vo vyjadrení k žalobe, ktoré súdu doručil dňa 20.04.2017. Čo sa týka okolností uvádzaných žalobcom ohľadne výmeny zámkov žalovaný v rade 1/ uviedol, že zámky od dverí vozidla boli vymenené na žiadosť dcéry, ktorá celú výmenu zámkov zabezpečovala, čo je nesporné zo Zákazkového listu zo dňa 16.12.2016. Uvedené vozidlo používala za účelom zabezpečenia bezpečnej prepravy detí. Na Zákazkovom liste je žalovaný v rade 1/ uvedený ako zákazník, nakoľko vozidlo v tom čase vlastnil, ale výmenu zámkov s autorizovaným servisom U. v celom rozsahu realizovala žalovaná v rade 2/. Pokiaľ ide o prepis vozidla na DI dňa 18.01.2017, o tejto skutočnosti žalovaný v rade 1/ informoval telefonicky žalobcu potom, čo obdržal zo súdu výzvu na vyjadrenie k žalobe v tomto konaní,

a teda žalobca sa o prepise vozidla dozvedel skôr, ako uviedol vo svojom vyjadrení, že sa dozvedel až dňa 26.06.2017 na základe doručenej výzvy zo strany súdu spolu s vyjadrením žalovaného. Žalovaný v rade 1/ má vedomosť aj od svojej dcéry, že žalobca vedel o vrátení vozidla do BSM a zmene v evidencii motorových vozidiel na žalovanú v rade 2/ už v mesiaci február 2017, opätovne nie 26.06.2017 ako uviedol súdu. Na žalovanú v rade 2/ totiž podal trestné oznámenie, kde sa v rámci preverovania žalovaná v rade 2/ pre orgánmi činnými v trestnom konaní vyjadrovala k motorovému vozidlu a uviedla skutočnosti ohľadom vrátenia vozidla do BSM. Žalovaný v rade 1/ nadobudol vozidlo na základe darovacej zmluvy uzavretej v ústnej forme medzi ním a žalovanou v rade 2/, pričom k darovaniu došlo so súhlasom žalobcu. Nakoľko žalobca po rozkole manželstva so žalovanou v rade 2/ zmenil svoj postoj k darovaniu, čo vyplýva z jeho listu zo dňa 11.01.2017 a žiadal vozidlo vydať do BSM, žalovaný v rade 1/ sa rozhodol dar vrátiť žalovanej v rade 2/, po dohode s ňou, nakoľko nemal záujem viesť žiadne ďalšie spory. Opätovne došlo k ústnej dohode medzi žalovaným v rade 1/ a žalovanou v rade 2/ o vrátení daru. V súčasnosti je vozidlo opätovne v BSM tak, ako to požadoval žalobca, evidenčne na DI vedené na pôvodnú vlastníčku - žalovanú v rade 2/, presne tak ako tomu bolo pôvodne. Žalovaná v rade 2/ vo svojom vyjadrení uviedla, že v celom rozsahu zotrúva na skutkovej a právnej argumentácii obsiahnutej vo vyjadrení k žalobe, ktoré súdu doručila dňa 09.05.2017. Dôvodom prevodu motorového vozidla na žalovaného v rade 1/ boli okolnosti na strane žalobcu a jeho matky R. U.Á., ktorej boli poskytnuté finančné prostriedky patriace do BSM na nadobudnutie viacerých nehnuteľností - bytu v Ž., k domu a pozemkom v k. ú. F., tiež jej boli poskytnuté finančné prostriedky na úhradu, správu a prevádzku nehnuteľností, ktoré nadobudla do svojho výlučného vlastníctva z prostriedkov žalobcu a žalovanej v rade 2/. Práve preto sám žalobca navrhol, že predmetné vozidlo sa darovacou zmluvou prevedie na žalovaného v rade 1/ - rodiča žalovanej v rade 2/. Tento mal vodičský preukaz. Žalovaná v rade 2/ trvá na tom, že k darovaniu vozidla na základe ústnej darovacej zmluvy medzi ňou a jej otcom došlo so súhlasom žalobcu, že o prevode vozidla na obdarovaného vedel a tento prevod sa uskutočnil v čase, keď medzi manželmi prebiehala vzájomná komunikácia. Ústna darovacia zmluva bola uzavretá dňa 02.12.2016. Pokiaľ ide o výmenu kľúčov na predmetnom vozidle, žalovaná v rade 2/ uviedla, že žalobca bol o kľúč žiadaný žalovanou v rade 2/ a vyjadril sa, že predmetný kľúč môže ostať v domácnosti žalobcu a žalovanej v rade 2/ za účelom vozenia detí na tomto vozidle. Následne po rozkole, ktorý nastal dňa 13.12.2016, už žalobca kľúč žalovanej v rade 2/ odmietal odovzdať, musela používať jediný kľúč, ktorý mal jej otec a práve z tohto dôvodu došlo dňa 16.12.2016 k výmene kľúčov, žalovaná v rade 2/ mala obavu, že žalobca naplní svoje vyhrážky a odstavi ju od možnosti užívať toto vozidlo za účelom prepravy detí. Žalobca pritom mal k dispozícii druhé vozidlo patriace do BSM a s týmto žalovaná nemohla nakladať, nakoľko nedisponuje dokladmi od tohto vozidla ani kľúčmi. Pokiaľ ide o vrátenie predmetného motorového vozidla do BSM a oznámenie tejto skutočnosti žalobcovi zo strany žalovaných, zotrvala na svojom vyjadrení k žalobe. Na základe uvedených skutočností navrhla žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať jej trovy konania, resp. rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

8. Vzhľadom na vyjadrenie žalovaných v rade 1/ a 2/ súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril, či trvá na podanom žalobnom návrhu alebo tento berie v celom rozsahu späť. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 02.10.2017, doručenom súdu dňa 04.10.2017 uviedol, že žalobný návrh je dôvodný, trvá na podanom návrhu a na všetkých jeho skutkových tvrdeniach. Citoval ust. § 628 a § 630 OZ. Žalobca sa žalobným návrhom zo dňa 27.12.2016 domáhal neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 06.12.2016 a na tom základe vydania vozidla do BSM. Ak by mala byť platná Darovacia zmluva zo dňa 18.01.2017, ktorou darca previedol vozidlo na žalovanú v rade 2/, vozidlo by nepatrilo do BSM manželov, ale do výlučného vlastníctva žalovanej v rade 2/ a po uplynutí 3 - ročnej premičacej lehoty by sa žalobca nemohol úspešne domáhať svojho práva. Žalobca považoval za preukázané, že Darovacia zmluva zo dňa 06.12.2016, na základe ktorej nadobudol vlastníctvo k vozidlu žalovaný v rade 1/ je neplatný právny úkon, v dôsledku ktorého sa žalovaný v rade 1/ nestal vlastníkom vozidla. Ako nevlastník nemohol preto podľa zásady „nemo plus iuris“ previesť platne Darovacou zmluvou zo dňa 18.01.2017 dar - vozidlo na žalovanú v rade 2/, teda obidve darovacie zmluvy sú neplatné. Keďže žalovaný v rade 1/ už nie je držiteľom predmetného vozidla, ktoré vydal žalovanej v rade 2/ a táto vozidlo užíva, je zapísaná v evidencii motorových vozidiel od 18.01.2017 ako vlastníka a držiteľ predmetného vozidla, čím sa obnovil pôvodný evidenčný stav, navrhol pripustiť zmenu petitu žalobného návrhu a určiť, že predmetné osobné motorové vozidlo zn. U. D. X.: A. XXXGP, zapísané v evidencii motorových vozidiel I. T. - H. Ž. dňa 18.01.2017 na žalovanú v rade 2/ patrí do BSM manželov žalobcu a žalovanej v rade 2/ a priznať žalobcovi voči žalovaným v rade 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. K vyjadreniu žalobcu bolo súdu dňa 05.01.2018 doručené vyjadrenie žalovanej v rade 2/, v ktorom uviedla, že v celom rozsahu zotrúva na skutkovej a právnej argumentácii obsiahnutej vo vyjadrení k žalobe, ktoré doručila súdu dňa 09.05.2017 a vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu doručenom súdu dňa 31.08.2017. Ďalej uviedla, že žalobný návrh je nedôvodný a jednoznačne podaný predčasne. K prepisu vozidla zo dňa 18.01.2017 došlo na základe výzvy zo dňa 11.01.2017 doručenej žalovanému v rade 1/ dňa 16.01.2017. K vráteniu daru zo dňa 18.01.2017 došlo práve na základe požiadavky žalobcu uvedenej vo výzve zo dňa 11.01.2017. Keďže požadoval predmetné vozidlo vrátiť do BSM, s vrátením daru do BSM žalobca súhlasil. V prípade darovacej zmluvy zo dňa 18.01.2017 úmyslom darcu - žalovaného v rade 1/ bolo dar vrátiť podľa požiadaviek žalobcu do BSM spojenú s následnou zmenou v evidencii motorových vozidiel na H. Ž. tak, ako tomu bolo pred darovaním. V predmetnom spore je zrejmé a preukázateľné, že od 18.01.2017 motorové vozidlo zn. U. D. X.: A. XXXGP patrí do BSM žalovanej v rade 2/ a žalobcu. Žaloba bola podaná predčasne a v súčasnosti jej podľa názoru žalovanej v rade 2/ chýba aj hmotnoprávny základ, keďže stav motorového vozidla je v súčasnosti jasný a nesporný.

10. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 42C/387/2016-136 zo dňa 16.02.2018, ktorým žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

11. Proti predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, na základe ktorého Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5Co/271/2018-227 zo dňa 26.03.2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Vo veci súd nariadil a dňa 11.10.2019 vykonal pojednávanie v súlade s ust. § 180 CSP za prítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov. Strany sporu v zásade po celý čas konania, aj pred súdom, zotrvali na svojej argumentácii v spore, ako ich uviedli v žalobe, vo vyjadrení k žalobe, či v replike alebo duplike. Právny zástupca žalovaných v rade 1/ a 2/ trval na nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Na základe návrhu právneho zástupcu žalobcu súd na predmetnom pojednávaní vykonal v súlade s ust. § 195 CSP výsluch strán sporu, a to žalovaného v rade 1/ a žalovanej v rade 2/. Ďalej súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spisu, pričom vec posúdil podľa nasledovných právnych predpisov a zistil tento skutkový stav:

13. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

14. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania vecí od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

16. Podľa § 126 ods.1 OZ, žaloba na vydanie vecí má charakter žaloby na plnenie § 137 písm. a) CSP.

17. V každom súdnom sporovom konaní existuje okruh otázok, ktoré súd skúma i bez návrhu. Medzi takéto otázky patrí i aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovaného. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta.

18. Podľa § 628 ods. 1 OZ, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

19. Podľa § 628 ods. 2 OZ, darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

20. Podľa § 145 ods. 1 OZ, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

21. Podľa ust. § 40a OZ, v znení zákona č. 281/2001 účinnom od 01.10.2001, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

22. Na úvod právneho posúdenia možno konštatovať, že žalobca sa predmetnou žalobou domáhal vydania hnutelnej veci od žalovaného v rade 1/ titulom bezdôvodného obohatenia s poukazom na neplatnosť darovacích zmlúv, a to darovacej zmluvy uzavretej v decembri nepomenovaného dňa, na základe ktorej došlo k prepisu motorového vozidla zn. U. D., X.: A. XXXGP H. XX.XX.XXXX na T. M., t.j. žalovaného v rade 1/ a z dôvodu, že predmetné vozidlo bolo následne prepísané v evidencii motorových vozidiel dňa 18.01.2017 späť na žalovanú v rade 2/ došlo podľa názoru žalobcu uzavretiu ďalšej darovacej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným v rade 1/ a žalovanou v rade 2/. Na základe takto upraveného žalobného petitu predneseného právnym zástupcom žalobcu na pojednávaní konanom dňa 11.10.2019 žiadal žalobca, aby súd obe tieto zmluvy považoval vo svojom rozhodnutí za neplatné. Žalobca sa domáhal určenia právnej skutočnosti a nie určenia, či tu právo je, alebo nie je. Právny úkon je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik (rovnako aj zrušenie) práv a povinností. Z tohto vyplýva, že pre účely cit. ust. § 137 CSP je potrebné vnímať žalobu o určenie platnosti / neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti.

23. V kontexte procesnej prípustnosti žaloby podľa súčasného znenia cit. ust. § 137 CSP (podľa ktorého bolo potrebné posudzovať procesnú prípustnosť aj žalobu žalobcu) si súd dovolí poukázať na osobitnú časť dôvodovej správy k ust. § 137 CSP, podľa ktorej: „Ustanovenie obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb, pričom doterajšiu právnu úpravu pomerne výrazne modifikuje. ... Úplne nová koncepcia je zakotvená v písmene c) a d), kde sa rozlišuje klasická určovacia žaloba a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písmena d). Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Medzi osobitné predpisy podľa písm. d) patria napríklad Zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách a pod.“

24. Vychádzajúc tak zo znenia cit. ust. § 137 písm. c) a d) CSP s prihliadnutím na obsah osobitnej časti dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je možné vyvodiť, že CSP zásadne nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Takýmto právnym predpisom je napr. zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa ust. § 77), zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (žaloba o neplatnosť dražby podľa ust. § 21 ods. 2), OZ (žaloba o neplatnosť výpovede nájmu bytu podľa ust. § 711 ods. 6). Pre tieto výnimky [podľa cit. ust. § 137 písm. d) CSP] je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii, priznáva oprávnenej osobe domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti (napr. znenie ust. § 77 zákona č. 311/2001 Z. z., podľa ktorého „Neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.“, znenie ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z., podľa ktorého vety prvej: „V prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.“ a znenie ust. § 711 ods. 5 OZ, podľa ktorého: „Neplatnosť výpovede môže nájomca uplatniť na súde do troch mesiacov odo dňa doručenia výpovede. Účinky výpovede nastanú až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa zamietne návrh na určenie neplatnosti výpovede nájmu bytu.“. Za takýto právny predpis, právnu normu, však nemožno považovať cit. ust. § 40a Občianskeho

zákonníka. Relatívnej neplatnosti sa podľa cit. ust. § 40a OZ treba dovolať. Ide o jednostranný právny úkon, ktorý sa musí adresovať druhému účastníkovi (ostatným účastníkom právneho úkonu). V prípade keď ten, kto sa dovoláva relatívnej neplatnosti právneho úkonu, nie je účastníkom tohto právneho úkonu, jednostranný prejav vôle treba adresovať všetkým účastníkom relatívne neplatného právneho úkonu. Dôjdením dovolania sa končí relatívna neplatnosť právneho úkonu a nastáva neplatnosť, ktorú účinkami možno prirovnať k absolútnej neplatnosti. Možnosť určenia tejto právnej skutočnosti súdom však zo znenia cit. ust. § 40a OZ nie je možné vyvodzovať. Tento záver súdu podporuje aj vyjadrenie textu právnych noriem, z ktorých vplýva možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti („neplatnosť skončenia pracovného pomeru môže uplatniť na súde“, „môže požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby“, „neplatnosť výpovede môže uplatniť na súde“) na rozdiel od znenia cit. ust. § 40a OZ („pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá“, pričom pojem dovolať sa toto ustanovenie používa vo vzťahu k účastníkom relatívne neplatného právneho úkonu a nie vo vzťahu k súdu).

25. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu žalobného návrhu. Je nutné, aby tento naliehavý právny záujem existoval nielen v čase rozhodovania prvostupňového súdu ale aj v čase rozhodovania vyšších súdov. K tomu, či tu je naliehavý právny záujem sa prihliada z úradnej povinnosti. Na preukázanie existencie naliehavého právneho záujmu musí súd prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania.

26. Súd zmenu žaloby prednesenú právnym zástupcom žalobcu na pojednávaní dňa 11.10.2019 nepripustil, pretože mal za to, že výsledky doterajšieho dokazovania takúto zmenu neodôvodňujú. Vykonaným výsluchom žalovaných v rade 1/ a 2/ mal za preukázané, že k faktickému odovzdaniu huteľnej veci, t. j. predmetného motorového vozidla žalovanému v rade 1/ tak ako to predpokladá ust. § 628 ods. 2 OZ nikdy nedošlo. Predmetné motorové vozidlo aj po jeho prepise v evidencii motorových vozidiel dňa 06.12.2016 a následne dňa 18.01.2017 zostalo naďalej vo faktickej držbe a užívaní žalovanej v rade 2/. Uznesením Okresného súdu Žilina, č.k. 17C/17/2019-37 zo dňa 25.03.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 5Co/98/2019-116 zo dňa 29.05.2019, právoplatným 05.06.2019 bolo upravené užívanie predmetného motorového vozidla, ktoré v čase rozhodovania súdu o neodkladnom opatrení bolo v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, t.j. žalobcu a žalovanej v rade 2/. Ďalej mal súd za preukázané, že v súčasnosti od 21.02.2019 má motorové vozidlo zn. U. D., X.: A. XXXGP v držbe žalobcu a v súlade s nariadeným neodkladným opatrením boli žalobcovi odovzdané kľúče a malý technický preukaz, teda má k dispozícii všetko, čo potrebuje pre nerušené užívanie auta. Žalobca neodkladné opatrenie, ktorým bol zaviazaný na dodržiavanie pevných pravidiel striedania sa v užívaní motorového vozidla, nerešpektuje a aj napriek existencii právoplatného rozhodnutia súdu žalovanej v rade 2/ predmetné motorové vozidlo nevydal. V súčasnosti neexistuje na strane žalobcu žiadny dôvod na vydanie huteľnej veci, nakoľko ju žalobca má u seba a neexistuje ani dôvod na riešenie spornosti vlastníckeho práva s poukazom na absenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení, keďže do vlastníckeho práva žalobcu nik nezasahuje a ani ho nespochybňuje. Žalobca nakoľko má predmet sporu u seba, nie je na vedenie takéhoto súdneho konania ani aktívne vecne legitimovaný.

27. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaným v rade 1/ a 2/, ktorí boli úspešní v plnom rozsahu v konaní pred súdom prvej inštancie, priznal právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

32. O výške náhrady účelne vynaložených trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.